

tènue adj. D'una primor,
petitesa, retremes; granment ra-
reficat.

tenuement adv. Amb tenuïtat

tenürostres m. pl. Grup de mor-
xons de bec llarg; prim

tenuïtat f. Qualitat de tènue

tenuta f. Possessió dels fruits,
rendes, etc. de què gaudixen

d'una herència